

Ungfólk í 16—17 ára aldrinum eru ógvuliga viðkvømt

— tí er tað ein stórur fyrimunur, at hægri skúli er á staðnum, sigur André Niclasen, HF-lærari

HF hevur nú virkað í Suðuroynni í november 1974. Skeiðið byrjaði á Tvøroyri, men hetta seinasta árið er hetta bytt sundur soleiðis, at HF nú eisini er í Vági. HF-skeiðið í Vági heldur til í leigaðum hølum, sum arbeiðsmannafelagið Framtíðin eigur. Húsinu eru gomul sethús, sum eru umvæld, og gjørd nýtilig til endamálið. Arbeiðsmannafelagið er á hugað fyrri at leiga húsinu út í nokur ár framvirk.

Í húsunum eru triggjar skúlastovur. Tann størsta kann hýsa upp til 16 næmingum. Hinar báðar eru eitt sindur smærri. Harafturat er køkur og goymslurum.

Somu lærugreinir

Tað verður undirvist í somu lærugreinum í Vági, sum á Tvøroyri. Bert er tann munurin, at eingi holi eru til fysikk, kemi og biologi í Vági, so til hesa lærugreinir fara næmingarnir úr Vági á Tvøroyri. Á HF skeiðinum í Vági gingi í fjór 17 næmingar og eru hesir úr Vági og grannabygdunum. Ein av lærarunum á HF er André Niclasen og spyrja vit

hann, hvi teir settu HF-skeið á staðnum í Vági.

— Lutvist var tað tí at næmingatalið var ov stórt, og eisini er tað høgligari hjá vágungum at hava skeiðið á staðnum. HF í Suðuroy er tó ein skúli við tveimum deildum av geografiskum orsökum.

Ætlanin við HF var frá fyrstu tíð av at hava ein meira sjálvstøðugan skúla fyrri meira tilkomis fólk. Tó er tað soleiðis nú, at tað eru nokur sum koma higar beint úr realskúlanum. HF er meira liðiligt enn t.d. studentaskúlin, sum við sínum 12—16 lærugreinum, er nakað strammur. Á studentaskúlanum skalt tú klára allar lærugreinirnar, annars fært tú ikki prógv. Hetta er ikki neyðugt á HF. Vit kunnu siga, at HF fylgir meiri við tíðini.

— Hvat er tin meining sum lærari av, hvi næmingar koma á HF?

— Tað er altíð ein fyrirtøka at fara burtur at læra. Hetta hevur verið neyðugt, tá tey hava verið liðug við realskúlan. 16—17 ára aldurin er ein ógvuliga viðkvæmur aldur, og tað er ikki vist, at foreldrinu eru so fegin um at lata

tey fara av plássinum, og er tað tí ein stórur fyrimunur at tey kunnu ganga í skúla her.

— Hvarjar eru upptøktreytirnar á HF?

— Ein skal hava realskúla ella 10. flokk og havt undirvísing í týskum og matematikk.

Vit hava eisini hitt ein av næmingunum á HF-skeiðinum í Suðuroy, Jacobinu Hansen, og spyrja hana, hvi hon fór á HF.

— Eg havi altíð ætlað mær at fingið onkra útbúgving, HF er í bygdini og studningur fæst, so her var so nógv sum talaði fyrri at fara á hetta skeiðið.

— Tú sigur at ein av orsøkunum til at tú fór á HF, er at HF er í Vági. Hevði tú ikki farið á HF, um skeiðið bert var í Havn?

— Eg haldi ikki, at eg vildi farið á HF um hetta bert var í Havn. Eg haldi at hetta, at HF er í bygdini, hevur ógvuliga stóran týdning. Ein fær loyvi til at vera nokur ár afturat í bygdini.

sindur ivasamt er tó við matematikkini. Tað, sum hevur líka nógv at siga sum sjálvar lærugreinirnar, er tann hátturin, ið undirvist verður eftir. Ein verður settur sum vaksið fólk, og er altíð vælkomin at koma fram við egnum sjónarmiðum. Hetta er ikki eins væl dæmt í øllum øðrum skúlum.

Skúlin er skipaður soleiðis, at í fyrstu helvt av fyrsta árinum, tað vil siga frá skúlabýrjan og til jóla, hava vit allar lærugreinirnar. Eftir jól kunnu vit velja millum aðrar lærugreinir.

Í skúla á flakavirkinum

Tað er heilt stutt síðani HF-skeiðið í Vági fekk egið holi. Tá skeiðið byrjaði seinasta heyst fór skúlagongdin fram niðri á flakavirkinum. Um hetta greiðir Jacobina frá:

— Ikki kann sigast at umstøðurnar vóru góðar. Vit hildu til í matarhøllini.

André Niclasen undirvisir her einum HF flokki í Vági

HF-næmingar á Tvøroyri hugna sær við einum kaffimunn, áðrenn næsti tími byrjar

Einaferð var ætlanin hjá mær at lesa til sosialráðgevara, men eg eri nú farin at ivast. Tað eru nú so nógv, sum hava hesa útbúgving, men eg ivist ikki í, at eg fái brúk fyrri øllum tí, sum eg læri her.

— Eru tað ávisar lærugreinir tær dæmar best?

— Ja, mær dæmar sera væl samfelagslæru og biologi kanska best, men annars øll hini eisini. Eitt

Niðri undir arbeiddu teir saltfisk og við síðuna av gjørdi tey knettir. Tað kann fyrri so vitt vera ógvuliga hugnaligt, men í longdini var lagið á næmingunum einki serligt. Tað er stórur munur á síðani vit komu higar í nýggju hølini. Umstøðurnar hava ikki so litið at siga.

Goymslurum hevði skúlin ikki. Vit goymdu bókurnar í brummuni, so

har hevur verið gott at sitið.

Sjálvstøðugt arbeiði

Skúlin byggir nógv á sjálvstøðugt arbeiði, og eg eri av teirri áskoðan at tað er skeiðt at næmingar koma á HF beinleiðis úr skúlanum. Tey eru kanska ikki búgvini til tess. Tey hava ongantið verið úti og

arbeitt. Eg havi arbeitt í tvey ár áðrenn eg kom higar, og er hetta ein stórur fyrimunur. Tað ein lærir her, virkar ikki so teoretiskt, sum tað mangar er í øðrum skúlum. Tú ert betur førur fyrri at seta hetta í beinleiðis samband við gerðandisdagin.

At arbeiða saman

Á HF verður stórur dentur lagdur á, at næmingarnir arbeiða saman og hjálpa hvørjum øðrum. Tað fyrsta vit fingi at vita, tá vit komu á skúlan var, at vit áttu at góðtaka hvønn annan fult og heilt. Tað at ein næmingur hevði minni enn annar av beinleiðis vitan, var ikki at halda gjøldur burtur úr, men heldur at hjálpa hvørjum øðrum.

At ikki øll hugsa soleiðis, fingi vit prógv fyrri, tá vit við skúlabýrjan fóru á Tvøroyri.

Hetta var m.a. fyrri at koma í samband við allar HF næmingar úr Suðuroynni.

Vit sátu har og arbeiddu við ymiskum. Eitt var, at vit vóru bytt sundur í bólkar — vit vóru fyra í hvørjum bólkinum, og

HF-skeiðið í Vági heldur til í húsunum hjá Fylking